

BONDEFÖRBUNDET.

Då Sveriges folk i år går till val för att bestämma de politiska riktlinjerna för den närmaste framtiden, sker detta under en utomordentligt kritisk tid.

Utgången av valet kommer att i hög grad avgöra, huruvida det skall bli möjligt för vårt folk att genomkämpa krisen utan att lida allt för stora skador.

Bondeförbundet, som beklagar, att statsmakterna i flera fall avvisat eller efter allt för långt dröjsmål antagit förslag att stärka det svenska folkhushållet, vilka Bondeförbundet framfört vid riksdagarna, framhåller den fosterländska plikten för alla att i landets nuvarande allvarliga läge samverka till vårt folks bästa under rättvist avvägande av alla samhällsgagnande intressen.

Bondeförbundet söker åstadkomma likställdhet mellan jordbruket och andra näringar. För vinnande av detta mål, som är ett fosterländskt intresse, strävar förbundet att samla allt landsbygdens folk och alla med dem liktänkande till enigt samarbete.

Arbete och sparsamhet, lagbunden ordning och frihet under ansvar äro grunderna för en sund samhällsutveckling. Mot alla försök att uppriva rättens grundval skall jordbruksbefolkningen, vårt lands största folkklass, resa ett bestämt motstånd.

Kristen folketro och livsåskådning skola kraftigt värnas såsom grundval för vår folkuppfostran och vårt undervisningsväsen. Dessa för nutid och framtid oersättliga värden få icke givas tillspillo. Alla goda krafter såväl inom statskyrkan som frikyrkorna böra medverka till detta mål.

Näringsfrågor.

Mer än tillförlitligt gäller nu, att vårt land miste lita till sin egen kraft .

Sverige måste likaväl som andra länder skydda sin hemmamarknad för att få en tryggad bas för sitt näringsliv i dessa tider, då exportmarknaderna äro osäkra. Svenska staten får icke tillåta, att vårt folk berövas sina arbetstillfällen till förmån för andra staters arbetare, utan den bör i stället stödja vårt näringsliv, så att ökad arbetstillgång beredes i vårt land.

Den rena lyximporten bör stävjas. Införseln av spirituosa, vin och tobak, särskilt dyrare sorter, måste inskränkas. Importen av bensin bör motverkas genom att tillverkningen av inhemskt bränsle för motorer uppmuntras. Kolimporten minskas genom åtgärder för att åstadkomma ökad användning av ved, främst vid statens och kommunernas inrättningar. Frågan om användning av vedbränsle vid statens järnvägar bör snarast lösas. En överflöd och för Sveriges skogshandling och trävaruhandel direkt skadlig införsel av ved och virke får icke uppkomma.

Att återställa de naturliga arbetstillfällena och utkomstmöjligheter, som vår modernäring erbjuder, är en central fråga i svensk näringspolitik. Jordbruket måste beredas skäliga pris för sina varor.

Brödsädesodlingen och den animala produktionen böra stödjas, så att de förmå fylla sin uppgift i den svenska folkhushållningen. De åtgärder, som efter alltför långt dröjsmål genomförts vid 1932 års riksdag för att hjälpa mjölkhandlingen, böra fullföljas genom bestämmelser mot den onödiga införseln av råvaror för margarintillverkning och mot den illojala konkurrensen av margarin. Ökad användning av natursmör betyder starkt bärkraft för jordbruket. Vid handelspolitiska underhandlingar bör den animala produktionens strävan att göra sig gällande på exportmarknaderna kraftigt understödjas.

Statens fraktpolitik bör revideras med hänsyn till den nuvarande ekonomiska prisnivån och de inhemska näringarnas avsättningsmöjligheter, varvid även utländsk fraktpolitik i fråga om konkurrerande varor bör beaktas.

Trädgårdsodlingen, som nu lider av hård utländsk konkurrens, måste värnas och särskild uppmärksamhet ägnas åt att lämpliga avsättningsmöjligheter åstadkommas.

Fiskets utövare kämpa en hård och ojämn kamp mot importen jämväl av sådan fisk, som i mer än tillräcklig omfattning fångas och tillhandahålles av svenska yrkesutövare, varför skyddsåtgärder äro nödvändiga.

Vid strävandena att höja skogarnas avkastning, exempelvis genom avdikning, plantering av kalmarker och andra kulturåtgärder, har Bondeförbundet medverkat och skall i framtiden understödja åtgärder i sådant syfte. Även ur den synpunkten att de minska arbetslösheten böra ytterligare steg i sådan riktning tagas.

Skogsarbetarna böra beredas skälig ersättning för sitt krävande arbete.

De enskilda skogsägarna böra skyddas mot virkesköparnas trustbildningar. Snar rättelse bör ske i de missförhållanden, som vidlåda nuvarande tumningsförfarande, och de enskilda skogsägarna böra erhålla tillbörligt inflytande över handhavandet av flottlederna.

Äganderätten till jorden.

Den jordbrukande befolkningen är landets kärna och märke. Äganderätten är den säkraste grundvalen för

trevnad och välstånd för vårt folk och för produktionens vidmakthållande och höjande. Alla tiders erfarenhet lär, att det är lyckligast för ett folk, om dess jord är fördelad mellan ett så stort antal självständiga jordägare som möjligt. Bondeförbundet bekämpar därför till det yttersta, varje strävan, som direkt eller indirekt går ut på att undergräva jordbrukarens fulla äganderätt till sin jord, och skall fortsätta sin strid för att skydda och stärka den självständiga jordbrukarklassen så att Sveriges jord bevaras i den jordbrukande befolkningens händer, det måste tillses, att de lagar noga tillämpas, som avse att förhindra bolags förvärv av bondehemman på omvägar.

Bondeförbundet vill bidra till åtgärder att understödja krono- och bolagsarrendatorer och med dem likställda i deras strävan att friköps sin arrenderade jord under full äganderätt i alla de fall, där sådant kan bereda arrendatorn större ekonomisk trygghet.

Egnahemsfrågan och lantarbetarna.

Bondeförbundet vill stödja egnahemsinnehavarna och medverka till ytterligare åtgärder för att hjälpa lant- och skogsarbetare, hemmansägare, arrendators- och småbrukaresöner att skaffa sig egna jordbruk, varvid staten bör underlätta anskaffning av nödigt begynnelsekapital till lägsta möjliga ränta.

Att tillgripa expropriation för egnahemsändamål är onödigt, enär riklig tillgång på salubjuden jord finnes. Lämpliga egendomar böra genom statens förmedling utan prisfördyring tillgodogöras för egnahemsändamål.

Det är ett krav, som icke kan eftergivnas, att lantarbetarna skola beredas en lika god ställning som industriarbetare och statsanställda med jämförliga förutsättningar. Lantarbetarnas villkor, som i allt väsentligt äro beroende av jordbrukets bärighet, förbättras i samma mån som jordbrukets ekonomiska ställning stärkas. Förbundets strävanden för jordbrukets bästa stå alltså i full överensstämmelse med lantarbetarnas intressen. Däremot råder motsättning mellan lantarbetarna samt industrien och dess arbetare, vilka ha intresse av låga priser på jordbruksprodukter.

Jordbrukets kreditfråga.

De åtgärder, som redan vidtagits för att ordna jordbrukets fastighets- och driftskredit, böra fullföljas under statens ledning, så att jordbruket icke betungas med höga räntesatser över dess bärkraft utan skyddas mot oberättigade vinstintressen från affärsbankernas sida. Riktlinjerna för svensk penningpolitik böra uppdragas så, att de icke för att otillbörligt gynna konsument- och löneintressen oskäligt pressa landets näringar.

Ekonomisk frihet och arbetsfred.

Såsom tillhörande folkets dyrbaraste rättigheter bör näringsfriheten upprätthållas gentemot enskilda mäktiga storföretag och arbetsfriheten skyddas. Den lagstiftning mot trusterna som kommit till stånd på Bondeförbundets initiativ, bör med kraft tillämpas, så att man förhindrar att trusterna i saknad av kontroll från det allmänna oskäligt uppskörtat allmänheten. Strävandena att undantränga jordbruksfolket från de arbeten på landsbygden, vilka det av ålder utfört, måste bestämt motarbetas. Försöken att monopolisera arbetsmarknaden i de yrken, som arbeta för jordbrukets behov, måste avvärfas, så att hinder icke läggas i vägen för att utnyttja arbetstillfällena.

Storfinansens övermakt, som visat sig äventyrlig och ödesdiger för vårt näringsliv, måste i folkets intresse brytas.

Skatterna.

Jordbrukets folk drabbas hårt och orättvist av vissa skatter. I fråga om vägskatten har på Bondeförbundets förslag åstadkommit en lindring för jordbrukarna. Dessa måste emellertid fortfarande betala 2 å 3 gånger så hög vägskatt som vissa andra skattebetalare. Denna orättvisa måste snarast möjligt bringas ur världen. Den vid skogsavverkningar utgående skatten träffar de enskilda skogsägarna hårt, medan bolagen slippa lindrigare undan. Här tarvas en genom gripande förändring.

Under avvaktan på resultatet av pågående utredning böra medel beredas för skatteutjämning efter nu gällande grunder i större utsträckning än f.n. kan ske. Skattebördan bör fördelas efter nya rättvisa grunder mellan stat och kommun.

Bondeförbundet godkänner ej det beslut, som genomdrevs vid detta års riksdag rörande fördelningen av bilskattemedlen. Detta beslut strider mot Bondeförbundets krav, att bidraget till vägunderhåll skall höjas i samma mån som bil skattemedlen ökas.

Sparsamhet.

Bondeförbundet kämpar till det yttersta mot slöseriet med allmänna medel och detta icke med tomma vallöften. Att genomföra sparsamhet på alla områden är en av Bondeförbundets allra främsta uppgifter. Bondeförbundet vill motarbeta överorganisation och byråkratism. Ämbetsverken måste förenklas, överflödiga tjänster indragas, tjänstemännens löner och dyrtidstillägg böra nedskrivs till en nivå, som kan

anses skälig med hänsyn till vårt lands ekonomiska läge.

Nykterhetsfrågan.

Alla medborgare, som allvarligt sträva för folkets väl, måste inse, att rusdryckerna äro en folkfiende, vilken såväl genom lagstiftning som på andra vägar måste bekämpas. Bondeförbundet skall verka för att komma fram till allmän folknykterhet. Nykterhetsverksamheten bör emellertid främjas för sin egen skull och ej utnyttjas för partipolitiska syften.

Försvarsfrågan.

Bondeförbundet hyser bestämd fredsvilja och ser som sitt ideal den allmänna freden mellan folken, men Bondeförbundet vågar icke hoppas att all fara för landet är utesluten och anser därför att det är allas plikt att tillse att vårt land inom ramen av sin ekonomiska bärkraft äger ett planmässigt organiserat försvar, som uppbäres av en allmän försvarsvilja.

Ungdomens uppfostran och undervisning.

Ungdomens karaktärsdanning bör ske med tillgodogörande av den kristna religionens värden.

Kristendomsundervisningen bör därför erhålla tillräckligt utrymme i folkskolan.

Om landsbygdens folk skall uppnå det inflytande och den självständighet, som Bondeförbundet eftersträvar, kräves, att landsbygdens ungdom beredes tillfälle att erhålla den utbildning, som är erforderlig för att den skall kunna fylla de uppgifter, som den skall övertaga i de praktiska yrkena och i det kommunala och politiska livet. Kunskap är makt, den sanningen har aldrig varit Bondeförbundet främmande.

Bondeförbundet vill kraftigt stödja folkhögskolor och lantmannaskolor som även verka för en god och praktisk folkskoleundervisning. Folkskolan bör på landet vara avpassad efter landsbygdens förhållanden och mera än hittills lägga huvudvikten vid ämnen, som de unga ha nytta av i det praktiska livet. Folkskolan bör söka utföra sin viktiga uppgift utan att i fråga om byggnader och inredningar uppställa krav, som onödigt hårt belasta stat och kommun. Kommunernas självbestämmanderätt får ej kringskäras.

Landsbygdens ungdom bör stödjas i sin strävan att motverka dem, som i vinstsyfte utveckla nöjeslivet i osund riktning.

Svenska män och kvinnor!

Umbäranden kan vårt folk i dessa hårda tider icke undgå, men det är nödvändigt att tillse, att de bördor, som den svåra krisen pålägger, icke må drabba dem tyngst, vilka redan måste inskränka sig till det yttersta. Landsbygdens folk hör i regel till de ekonomiskt sämst ställda yrkesgrupperna.

Det gäller för landsbygdens män och kvinnor och för alla med dem liktänkande att med större beslutsamhet och enighet än någonsin förut göra sig gällande vid årets politiska kraftmätning. Endast därigenom kunna de framtvunga det stöd för landsbygdens näringsliv, som landets väl oundgängligen kräver. Slutet därför upp i täta led vid höstens val kring Bondeförbundets program!